

برای ذخیره و مدیریت داده‌ها از پایگاه‌داده‌ی MongoDB استفاده شده است. این پایگاه‌داده از خانواده‌ی NoSQL می‌باشد و داده‌ها در آن به صورت Document ذخیره می‌شوند. این پایگاه‌داده Schemaless بوده و داده‌ها به هر شکلی قابل ذخیره و بازایی از آن هستند، ولی برای مدیریت بهتر داده‌ها، از یک‌سری Schema برای کار با داده استفاده شده است. Schemaهای استفاده شده در حالت کلی به شکل کلاس‌ها هستند، ولی در واقع Document هستند و برعکس کلاس‌ها، می‌توانند درون خود Documentهای دیگری داشته باشند، بدون آن‌که آن Documentها هویت مستقلی از Document پدر خود داشته باشند. استفاده از این پایگاه‌داده دارای چندین مزیت است:

۱. همان‌طور که اشاره شد، این پایگاه‌داده‌ها Schemaless هستند، پس در هر زمانی می‌توان ساختار داده‌ها را عوض کرد، بدون آن‌که کوچکترین مشکلی برای داده‌های قبلی به‌وجود بیاید. این قابلیت برای تیم‌های استارت‌آپی که به تغییر زیادی در طول زمان نیاز دارند بسیار کلیدی است و می‌تواند زمان و هزینه‌ی بسیار زیادی را برای آن‌ها ذخیره کند.
۲. به دلیل Document Based بودن این پایگاه‌داده‌ها، طراحی و استفاده از این پایگاه‌های داده بسیار ساده است و مخصوصاً هنگام نوشتن API برای ارتباط با پایگاه‌داده، نیازی به تبدیل Documentها هنگام ارسال و دریافت اطلاعات از پایگاه‌داده نداریم.
۳. MongoDB از سرعت بسیار خوبی برخوردار است و علی‌رغم اشغال حافظه‌ی بیشتر، می‌تواند عملیات‌ها را با سرعت بیشتری نسبت به پایگاه‌داده‌های Relational انجام دهد.
۴. برای MongoDB، علی‌رغم اکثر پایگاه‌داده‌های دیگر، Database as a Service یا همان DaaS‌هایی وجود دارند که می‌توان برای پروژه‌های کوچک به صورت رایگان از آن‌ها استفاده کرد و نیاز به خرید سرور برای پایگاه‌داده از بین می‌رود.
۵. پایگاه‌داده‌های NoSQL قابلیت گسترش پذیری (Scalability) دارند و در صورت افزایش نیاز به حافظه و توان پردازشی برای پایگاه‌داده، می‌توان آن را روی سرورهای مختلف توزیع کرد.